

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Udrag fra Lykken bedre end Forstanden

Citation: Wessel, Johan Herman: "Lykken bedre end Forstanden. Et Lystspil i 5 Optog", i Wessel, Johan Herman: *Lykken bedre end Forstanden. Et Lystspil i 5 Optog*, udg. af Henrik Andersson , [s.a.], s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wessel-lykken-shoot-idm139685816486256/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Lykken bedre end Forstanden. Et Lystspil i 5 Optog

Taare af mine Øine. De taler om Erast, som om
De kiendte ham. Gid De kiendte ham! Himmels!
det er han.

Siende og sidste Optrin.

Erast, de forrige.

Erast.

Min Ulykke vil, at jeg ingen Steds skal finde
de Dorante.

Orgon.

(staaer saa, at Erast ikke kan sees af Boden.)

See! jeg vidste nok, det var for sildig at
faae Das. De kommer just til rette Tid, for at see
et Optrin, som vil være Dem overmaade behageligt;
Deres høitelskede Julie staaer just i Begreb med at
give denne gode Herre sin Haand.

Erast, (gaaer frem til Boden.)

Jeg besværges Dem, min Herre— (paa Knæ.)
Himmel! min Fader!

Boden.

Hvad seer jeg, min Son!

Julie.

Erast, Deres Søn?

Orgon.?

Hvad er dette? De har jo ingen Børn.

Boden.

Jeg troede ham død; jeg føler mig knap for
Glæde; han er saa lykkelig, at være elsket af De-
res